

# РЕШЕНИЕ

№ 1483

гр. София, 28.02.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,**  
в публично заседание на 29.01.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Силвия Димитрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5682** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.54, ал.6 ЗКИР.

Образувано е на основание изпратена от СГКК – С.-град постъпила жалба от А. В. Д.-К. от [населено място] против Заповед №РД-18-2734/13.03.2019 г. на Началника на СГКК – С.-град, с която е отказано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед №РД-18-108/13.12.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК, подадено със заявление вх. №01-298598/27.09.2017 г. за поземлен имот с идентификатор 68134.1001.908. С жалбата е поискана отмяна на оспорения акт и връщане на преписката за ново произнасяне съобразно подаденото заявление.

Ответникът Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър С. е изразил писмено становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни В. И. В.; М. С. К.; М. М. К.; Л. И. В.; Р. Н. И.; С. Х. П.; С. И. И.; И. С. И. и Н. Н. С., всички от [населено място], изразяват становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни Ю. И. С., С. В. А.; П. В. Д.; А. П. Д.-С. и А. П. Д.-П., всички от [населено място] не са изразили становище по жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие на административната преписка. Назначена е и приета СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните. Същото като обективно, точно, пълно и вярно се възприема от съда.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е депозирана в законовоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок. Оспореният акт е получен от оспорващата на 10.04.2019 г., а жалбата е подадена на 24.04.2019 г. Спазени са изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Видно от приложените към преписката доказателства административното производство е образувано по заявление, подадено от А. В. Д.-К. от [населено място] вх. №01-298598/27.09.2017 г. и приложени към него документи и материали, с което е поискано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед №РД-18-108/13.12.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК, за поземлен имот с идентификатор 68134.1001.908. Исканото изменение се изразява в разделяне на поземления имот в съответствие с границите на ПИ №4, кв.387 по приложения документ за собственост – нотариален акт №43, том XVI, р.3199, дело №2998/1929 г. и нанасяне на нови поземлени имоти с проектен идентификатор 68134.1001.1090 и 68134.1001.1091 по приложения скици-проект. и проект за изменение на КК и КР, изработен от правоспособно лице. В тази връзка в СГКК С.-град са постъпили възражения от уведомените за исканото изменение заинтересовани лица. Във възражението на Л. И. Виден се е твърдяло, че е започнало производство за ИПРЗ за процесното УПИ, като при извършена служебна проверка е установено, че няма такава преписка в НАГ, поради което това възражение е прието за неоснователно. Второто възражение е постъпило от Р. Н. И. и „съседите“ с твърдение, че ПИ 4 е невярно отразен, защото в площта от 241 кв. м са включени и 90 кв. м общинска собственост, както и че при обединяване на имотите в общо УПИ всички са станали съсобственици и тази съсобственост трябва да бъде отразена в новия имот. Към възражението е приложена скица от 05.03.1992 г., от която е видно, че е имало предходна дворищна регулация от 1979 г. и парцел 4 е с площ 152 кв. м.

След анализ на събраните в административно производство документи и доказателства административният орган е приел, че производството е за отстраняване на непълнота и грешка в КККР с правно основание чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР. Заявителят се е легитимирал като наследник на един от съсобствениците, който с нотариален акт №43, том XVI, р.3199, дело №2998/1929 г. е придобил S идеална част от дворно място парцел IV, кв.387 с площ от 303,75 кв.м. От представената скица от 01.12.2016 г. административният орган е приел за установено, че със Заповед №РД-09-50—277 от 02.07.1993 г. е утвърдена регулация, съгласно която ПИ 4 е включен в УПИ III – за „ЖС“, заедно с ПИ 5, 8 и 9. Според скицата ПИ 4 е с площ 238 кв. м. От комбинираната скица е установено, че имотът е бил урегулиран още преди придобиването му с регулационен план от 1925 г., а с дворищна регулация от 1979 г. е нанесен урегулиран парцел 4 с площ от 152 кв.м. При така установеното ответникът е приел, че има несъответствие между документа за собственост и проектния имот относно площта и границите. Счел е, че при влязъл в сила регулационен план, с който се създава общ парцел е необходимо първо да бъде променен този регулационен план по съгласие на съсобствениците или по реда на пар.8 ЗУТ. Всичко това го е мотивирало да откаже исканото изменение.

Вещото лице по назначената СТЕ е дало заключение, че регулационният план от 1993 г. по отношение на процесния ПИ 4 в състава на УПИ III, кв.387 с идентификатор 68134.1001.908 не е приложен. Според вещото лице по действащия регулационен план имотът е с площ от 238 кв. м. вещото лице не е открило данни част от имота да е държавна или общинска собственост, но посочва приложеното на л.8 писмо на район Т., според което в УПИ III участва ивица публична общинска собственост, отразена в плана за регулация от 1993 г. Относно отчуждаване и обезщетяване по делото не са представени доказателства.

Съдът приема за установено, че кадастралната карта, чието изменение се иска е одобрена със Заповед №РД-18-108/13.12.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК. При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган - Началника на СГКК в съответствие с предоставените му с чл.54, ал.4, пр.1 ЗКИР правомощия, както и в предписаната от закона форма.

В проведеното административно производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Като правно основание за издаване на заповедта правилно е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, доколкото в случая е било поискано нанасяне на нов имот въз основа на документи, съществували преди одобряване на КККР. Според тази разпоредба „кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: т.2 - непълноти или грешки. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложени към него писмени доказателства, както е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл.54, ал.4, изр.2 ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението, са индивидуализирани с граници и идентификатор. Производството пред административния орган и издаването на оспорената заповед е проведено при действието на чл.53 от ЗКИР /обн. ДВ, бр.49/13.06.2014г./, с което е отпаднало изискването за подписване на акта за непълноти и грешки от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици. В изпълнение на задължението си по чл.26 АПК административният орган е уведомил надлежно заинтересованите лица за започналото производство, като им е предоставил възможност да ангажират становище. Приел е и е разгледал постъпилото възражение, като съдът счита, че актът е издаден след като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното разрешаване на конкретния случай, и са обсъдени и прецени обясненията и възраженията на заинтересованите страни в съответствие с изискването на чл.35 АПК.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон. Според разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР – посочена като правно основание за издаване на оспорения акт, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. В оспорваната заповед не е посочено дали е налице грешка или непълнота. Липсват изложени мотиви коя от двете хипотези е налице и защо. Това обаче съдът приема, че не е нарушение, което да е основание за отмяна, тъй като от

доказателствата по делото може да се направи извод в тази насока. „Непълноти или грешки“, според дефиницията, дадена в § 1, т.16 ДР ЗКИР, са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. В настоящия случай от доказателствата по делото по безспорен начин се установи, че имотът, чието нанасяне е поискано и който е собственост, съгласно приложения нотариален акт на оспорващата, не е бил нанесен като самостоятелен такъв при одобряване на КККР със Заповед №РД-18-108/13.12.2016 г., издадена от Изпълнителния директор на АГКК. Съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Според ал.2 на същия текст когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Наличието на спор за материално право трябва да бъде преценявано от СГКК за всеки отделен случай и е основание, въз основа на което да се откаже одобряването на проекта за изменение на кадастралната карта. В случая административният орган правилно е приел, че има несъответствие между документа за собственост на оспорващата и проектния имот относно площта и границите, което е спор за материално право с оглед направените от едно от част от заинтересованите лице възражения. Следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по вещно дело, но и всеки път когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая. Оспорващата не е установила по категоричен начин, че площта и границите на имота ѝ преди одобряване на кадастралната карта са били именно тези, с които иска да се допусне изменението. Дори да се приеме, че планът от 1993 г. не е приложен, само този факт не е достатъчен за да се приложи предходния. Както е прието и в мотивите на процесната заповед, необходимо е провеждане на производство по пар. 8 от ДР на ЗУТ, каквото не се твърди да е провеждано.

Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Липсата на такова съгласие може да бъде запълнена само от влязло в сила съдебно решение за установяване на правата им, но не и чрез други способности или обстоятелства. В административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните. Недопустимо е и разрешаването му в съдебно административно производство, образувано по оспорване на заповед за изменение на КККР. С оглед на това в чл. 54 ал. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отразява в комбинирана скица и се отстранява в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти въз основа на скица-проект след решаване на спора по съдебен ред.

В хода на съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които сочат, че е налице спор относно площта и границите на ПИ, чието нанасяне се иска да бъде допуснато, относим към правото на собственост на имота на заинтересованите страни. Този спор се явява преюдициален спрямо административното производство за отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта, при което административният орган е бил длъжен да откаже исканото изменение, както е и сторил с процесната заповед.

Предвид горното, и като установява наличието на спор за материално право между жалбоподателя и заинтересованите страни, който спор е релевантен за процесната заповед, съдът счита, че административният орган правилно е отказал исканото от оспорващата изменение.

Въпреки този изход на делото при липсата на направеното искане от процесуалния представител на заинтересованите страни за присъждане на разноски, съдът счита, че не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. Д.-К. от [населено място] против Заповед №РД-18-2734/13.03.2019 г. на Началника на СГКК – С.-град , с която е отказано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед №РД-18-108/13.12.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК, подадено със заявление вх. №01-298598/27.09.2017 г. за поземлен имот с идентификатор 68134.1001.908.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: